

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 75Ek/216/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119221875
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119221875.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235 v konaní zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti povinným: 1) U. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom obec N., štátny občan SR a 2) M. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX/XX, XXX XX R., prechodne bytom R. XX, štátny občan SR v konaní zast.: S. & partners, s.r.o. so sídlom P. Q. 8, XXX XX F., P.: XX XXX XXX, o vymoženie peňažnej povinnosti zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 6.211,53 EUR s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti povinného v 2) rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/216/2019 zo dňa 18. novembra 2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného v 2) rade **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 18.11.2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 75Ek/216/2019, ktorým návrh povinného 2) na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 3, 4 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) ako aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. XX L. 1940/2008. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Tiež uviedla, že povinný musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Súčasne uviedla, že skutočnosti, ktoré povinný v 2) rade vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, mal možnosť namietat' už v základnom konaní (t.j. po vydaní Platobného rozkazu), pričom keby takto konal, predmetný platobný rozkaz by nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, a teda by nebol spôsobilým exekučným titulom. Samotný orgán konajúci o návrhu na vydanie platobného rozkazu mal právomoc na vykonanie posúdenia predmetných skutočností, a preto exekučný súd už touto právomocou opätovne preskúmať nedisponuje. Na základe vyššie uvedených skutočností považoval súd konajúci prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky návrh na zastavenie exekúcie za nedôvodný, a preto v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že exekúcia sa vedie na podklade vykonateľného exekučného titulu po formálnej a materiálnej stránke, návrh povinného v 2) rade na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v 2) rade sťažnosť, ktorú odôvodnil v prvom rade tým, že jeho advokát je toho času už zosnulý, pričom sa zatiaľ nevedel spojiť s jeho zástupcom a tiež nevie, kto bude zastupovať jeho práva v tomto konaní a rovnako nevie, aké kroky podnikol advokát v jeho mene. Súčasne

si podáva sťažnosť z dôvodu, že exekučný titul, na základe ktorého sa voči nemu vedie exekúcia bol dosiahnutý na základe trestného činu podvodu, a podľa názoru povinného v 2) rade určite vyjdú najavo nové skutočnosti, ktoré budú mať vplyv na jeho zrušenie. Na záver uviedol, že budú splnené zákonné predpoklady na to, aby bol exekučný titul zrušený, a preto sa domáha zastavenia exekúcie.

4. K sťažnosti povinného v 2) rade sa podaním doručeným súdu dňa 20.12.2019 vyjadril aj oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhuje, aby konajúci súd sťažnosťou napadnuté rozhodnutie potvrdil, nakoľko povinný v 2) rade vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne iné skutočnosti, a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy. Oprávnený zároveň uviedol, že účelom exekučného konania je nútený výkon práva, ktoré bolo účastníkovi s konečnou platnosťou priznané v predchádzajúcom súdnom alebo inom konaní. Tiež uviedol, že súd, ktorý koná vo veci exekúcie je príslušný konať iba ako exekučný súd, z čoho vyplýva, že exekučný súd nie je vecne príslušný konať vo veci ako súd vyššej inštancie. Pričom ak by exekučný súd meritórne preskúmal súlad plnenia, na ktoré zaväzuje rozsudok, či je v súlade s hmotným právom, pôsobil by ako súd konajúci o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu, ktoré je exekučným titulom, čiže ako súd tretej inštancie.

5. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Preskúmaním podanej sťažnosti povinného v 2) rade súd zistil, že táto bola podaná na pošte dňa 27.11.2019 a smeruje voči rozhodnutiu vyššej súdnej úradníčky. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo povinnému v 2) rade doručené dňa 21.11.2019, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

12. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného v 2) rade, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného v 2) rade nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

13. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 28.01.2019, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Lučenec, č.k. 6C XX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XX.XX.W. a vykonateľnosť dňa XX.XX.W., dňa XX.XX.XXXX poverenie na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke Z.. G. V. (XXXEX XX/XXXX). M. XX.XX.XXXX bol v zákonnej lehote podaný na pošte a následne doručený poverenej súdnej exekútorke návrh povinného v 2) rade na zastavenie exekúcie, ktorá ho spolu s vyjadrením právneho zástupcu oprávneného postúpila súdu. H. vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

XX. Podľa §-u XX ods. X G. poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

X5. Podľa §-u 202 ods. 2 G. poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

X6. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 G. poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodila i správny právny záver a svoje rozhodnutie správne a v zmysle zákona odôvodnila. Sudca sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom na doplnenie ešte uvádza, že povinný v 2) rade ani vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne zákonné dôvody na zastavenie exekúcie. Samotné tvrdenie povinného v 2) rade, že jeho advokát zomrel nebolo žiadnym spôsobom zo strany povinného v 2) rade preukázané. Naopak z obsahu spisu sudca zistil, že v danej veci zastupuje povinného v 2) rade na základe plnomocenstva zo dňa 05.03.20X9 advokátska kancelária Pisár & partners, s.r.o., pričom táto obchodná spoločnosť má dvoch konateľov, ktorí sú oprávnení spoločnosť zastupovať a v jej mene podpisovať každý z konateľov samostatne. Rovnako subjektívne tvrdenie povinného v 2) rade, že exekučný titul, na základe ktorého sa vedie exekúcia, bol dosiahnutý na základe trestného činu podvodu, nebolo zo strany povinného žiadnym spôsobom preukázané. Súčasne v tejto súvislosti sudca len zdôrazňuje, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie, resp. sťažnosti zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal, pričom súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Vyššia súdna úradníčka preto správne postupovala, ak návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietla.

X7. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť povinného v 2) rade podľa § 250 ods. X CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.